

de grove korrel

OKTOBER 2020 - JAARGANG 62

Colofon

De Grove Korrel

62e jaargang, oktober 2020, nummer 308
De Grove Korrel is een uitgave van Fotoclub
Zwijndrecht opgericht 7 september 1959 en
koninklijk goedgekeurd op 30 juni 1971

Redactie:

Martin Geuze, Joke Maarleveld,
Marjan Leeuwesteijn en Franz Heuser

Redactieadres:

Vlaamsestraat 181, 3332 ER Zwijndrecht
redactie@fotoclubzwijndrecht.nl

Secretariaat:

Marjan Leeuwesteijn
Rotterdamseweg 126, 3332 AL Zwijndrecht
secretariaat@fotoclubzwijndrecht.nl

Internet:

www.fotoclubzwijndrecht.nl

Contributie 2020/2021:

€ 140,- per persoon per jaar

Bank:

NL30 INGB 0000 349456

Clubgebouw/fotogalerie:

Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg)
3332 AL Zwijndrecht
De aanvangstijd van de vaste clubavond is op
maandagavond 20:00 uur.
Het clubgebouw is geopend vanaf 19:30.
De fotogalerie is voor publiek elke zaterdag van
september t/m mei van 12:30 tot 16:00 uur
geopend. De toegang is vrij.

Vormgeving en productie

Franz Heuser, Martin Geuze, Marjan Leeuwesteijn
En Joke Maarleveld

Telefoon 06 489 678 86

Printing:

Haveka B.V., Alblasserdam

Tekstbijdrage:

Martin Geuze, Henk Ras, Jurjen Biesbroek, Hans
van Weelden en Marjan Leeuwesteijn

Cover:

Remco Schade

Voorwoord

TEKST: MARTIN GEUZE

We zijn weer aan een nieuw seizoen begonnen en gaan verder waar we vorig seizoen zijn gebleven: ontmoetingen via Zoom. Gelukkig kunnen we op deze manier veilig onze foto's bespreken, want het virus waart nog rond en de besmettingen lopen zelfs weer op.

Ook in het dagelijks leven passen we ons weer meer aan, en dus ook op fotografie-gebied. De meesten van ons zullen er minder opuit trekken, vooral naar plaatsen waar het drukker is. Maar toch wil je wel fotograferen. Velen van ons zijn momenteel zoekende.

Er wordt wel vaker gezegd: 'fotograferen kun je overal', je hoeft er zelfs de deur niet voor uit. Maar als je toch op pad wilt om foto's te maken, dan hoeft je soms ook niet ver.

Vandaag - een zondag met wisselvallig weer - zijn Marjan en ik even op pad gegaan. We wonen nu al 6 jaar in Rotterdam en kennen de omgeving al behoorlijk goed. En toch kwamen we vandaag weer in een stukje Rotterdam terecht, dichtbij huis, dat compleet nieuw voor ons was. Verrast liepen we er rond, een stukje ongerepte natuur waar je het niet verwacht. Toen we een uur en een paar foto's later thuiskwamen, waren we er weer van overtuigd dat bovenstaande klopt: je hoeft niet ver om verrast te worden.

Hetzelfde geldt voor de huidige nieuwwerkavonden. Vanuit je luie stoel, vanuit je eigen huis, kun je je bijna elke maandagavond laten verrassen door de foto's die worden ingestuurd. Voor fotograferen hoeft je niet ver, voor fotobesprekingen ook niet.

2020 wordt een jaar om nooit te vergeten. Denk achteraf niet alleen aan de narigheid en beperkingen. Koester ook de mogelijkheden die we hierdoor tegenkomen.

Martin

Impressionisme?

TEKST: HENK RAS

Op de voorpagina van DGK 307 schittert een foto van Tineke Adeney. Het eerste wat me opviel aan het beeld, toen het op 6 januari 2020 werd getoond, waren de gekleurde vlakken. Die maakten dat ik in eerste instantie niet zag wat er op de foto stond. Een moment later realiseerde ik me dat ik keek naar een afbraaksituatie, waar de grote kleurvlakken me hadden weggevoerd van de realiteit. Het rechtse witte vlak bleek opeens Louvreliken te bevatten. Vanuit een impressionistisch beeld land je opeens in een afbraakbuurt. Het stuk witte gevel maakt ook dat de foto diepte krijgt.

Wat goed gezien van Tineke! Het is een totaal ander beeld dan haar dromerige beelden van water en bomen.

De basis van de foto is een strook onkruid die ik ook pas later zag, maar om in de schilderkunst te blijven, is dit een stukje Pointillisme. In het midden staat een behoorlijk groot grijs vlak met een craquelé structuur die we terugvinden op heel veel oude meesters. Aan de rechter bovenkant van deze gevel ontbreekt het stucwerk, waardoor de stenen heel reëel vrijkomen. Dit stuk gaat (bijna) naadloos over in de achterste gevel. Hier zien we het silhouet van het witte huis, voordat het instortte, in de blauwgeverfde gevel weergegeven.

De blauwe kleur van deze gevel komt regelmatig voor in impressionistische schilderijen van bijvoorbeeld Van Gogh en zijn tijdgenoten. Daarnaast doet rechts, het grote okerachtig gekleurde vlak, in dezelfde stijl mee.

Waarschijnlijk werd ik hierdoor onbewust in de verkeerde richting gestuurd. Niet dat dit erg is natuurlijk, want een goede foto kan je laten afdwalen in je eigen geheugen en beelden die je gezien hebt. Ik denk dat daarbij de beelden die je hoog waardeerde, automatisch bovenop de stapel liggen om je in een bepaalde richting te leiden. Wat dan uiteindelijk overblijft is een verrassende en bijzondere foto waarvoor ik heel veel waardering heb en die ik niet snel zal vergeten.

© BERT BOUWMEESTER

© MARIJKE BOTTEMA

Opgesloten tot in de eeuwigheid

© SANDRA REIJMERS

Hapering

TEKST: JURJEN BIESBROEK

Afgelopen jaar was mijn grootste probleem dat er een kort moment was dat de winkels geen WC- papier meer konden leveren. Dat zet toch alles in een ander daglicht nietwaar? Alle vastigheid in het leven onder je voeten weggeslagen. Zelfs je stoelgang is niet meer veilig in dit land.

Daar gaat je vertrouwen in je omgeving ik ken er namelijk enkelen van dichtbij, echt waar. In onze kringen doen we dat soort dingen toch niet, denk je dan. En daarom was ik met verbijstering geslagen dat toch sommige van mijn eigen kennissen en ja, zelfs (ex)familie meededen in dat complot en mij en vele anderen met lege handen lieten staan. De wereld haperde en dat kwam hard aan. In je eigen bubbel blijven was het advies, maar mijn bubbel was geknapt, mijn 'inner circle' uitgedund.

Maar serieus, gezegend zijn wij. Dat besef ik maar al te goed. Geen zieken of erger nog overlijden in onze omgeving vanwege deze crisis. Laten we ons vooral gelukkig prijzen.

Toch is er wel die hapering, die overal en herhaaldelijk opduikt. Krakend en piepend komt er van alles tot stilstand en voor je het weet treedt er roest op of ben je vastgevroren. Daarom is het briljant en noodzakelijk dat de fotoclub zo goed mogelijk weer is gestart dit seizoen met alle mogelijkheden die we tot onze beschikking hebben.

Voor fotografie is dit een gouden kans, we zitten midden in de geschiedenisboekjes van de toekomst, dus wat gaan wij daarvan maken? Wij kunnen de centerfold zijn, niets minder dan dat. Ik ben zeer benieuwd naar onze documentaires en projecten.

Helaas, die terugkerende weifeling, onze onbewuste overtuigingen en gedachtes, angstige ingevingen etc. Ik weet niet hoe het jullie vergaat, maar ik saboteer mijzelf, ben mijn eigen NSB'er, heb niet zo'n hoge pet op van mijn volharding onder langdurig blootstaan van prestatiedwang. De verzuring treedt al op na één uitstapje, het doel is al snel verlegd. Dichterbij vooral, in zowel tijd als afstand.

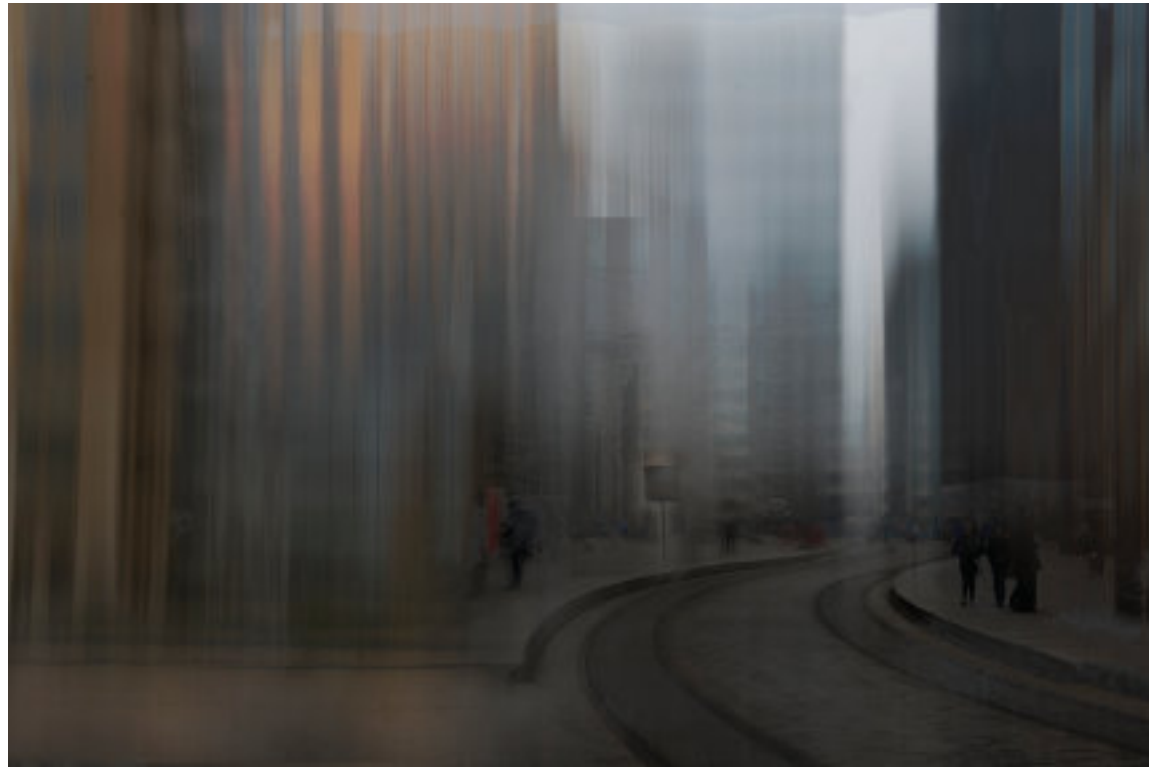
Tegelijkertijd prijs ik mijzelf gelukkig, want stel je nou eens voor dat ik vijf jaar naar de club kom, helemaal niets laat zien, alleen sterke verhalen vertel over hoe mijn masterplan zich langzaam ontvouwt. Jullie zullen versteld staan van mijn inventiviteit, let maar op.

Jongens toch, als het dan niet aanslaat, dan heb ik al die tijd verknoeid en ben ik mijn fotografische geloofwaardigheid volledig kwijt. Doe mij maar de 'tegenkom' strategie die ons clubfotografen in het algemeen beter ligt. Dat stelt mij in staat om met enige regelmaat mijn geluksmomenten met jullie te delen. En jullie teleurstelling of hoezee geluiden te ontvangen.

Eigenlijk houdt niets mij tegen, alleen ikzelf.

© MARJAN LEEUWESTEIJN

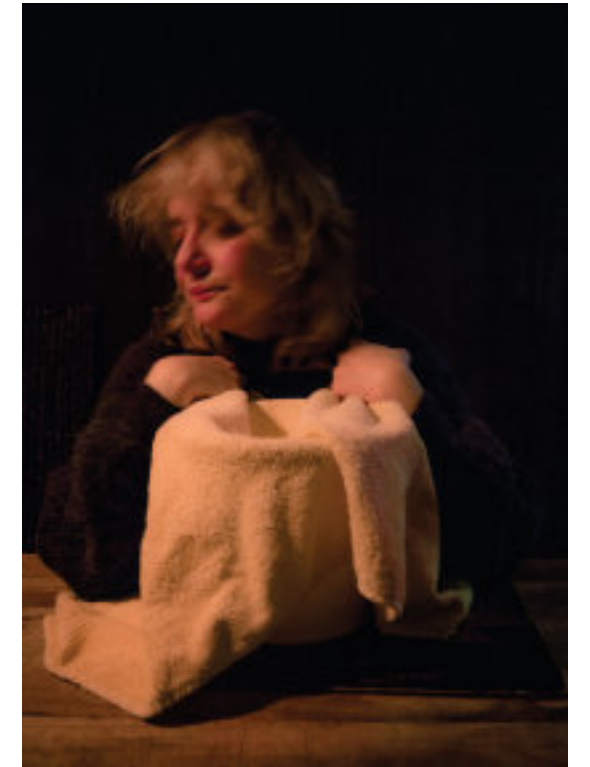

© JURJEN BIESBROEK

Lost City

© MARIANNE VAN DIGGELEN

© JACO BOSMAN

Februari 2020 - is het COVID??

© MARTIN GEUZE

© THEO DE JONG

© PETER DE GROOT

Niet iedereen weet dat onder de Rotterdamse straten een totaal andere wereld te vinden is. Van ondergrondse gewelven tot zelfs een tramhalte onder straatniveau. Tijdens het verkennen van deze onbekende wereld viel me in het schaarse licht van een bouwlamp de mooie tekening van deze pilaar van beton op.

© WILCO MAARLEVELD

© WIM HOEVERS

Vergankelijkheid

Dagboek van een suppoost

TEKST: HANS VAN WEELDEN

Aan het einde van de zaterdagmiddag zat ik als suppoost aan de lange tafel samen met een paar leden van Fotoclub Zwijndrecht en een paar vaste bezoekers die de foto-expositie frequenteert vanwege de gezelligheid en het sociale praatje.

Jaap, althans laten we hem zo noemen, reikte naar mijn krant die ik meegenomen had om de verveling tijdens de lange zit te verdrijven. De gelukzalige gelaatsuitdrukking, waar Jaap patent op lijkt te hebben, veranderde bij het zien van de voorpagina van de Volkskrant op slag in een grimas, die een mengeling van ontsteltenis en afkeer uitstraalde en die het beste vergeleken kan worden met de blik van een pastoor, die tijdens de biecht geconfronteerd wordt met een geval van overspel.

Jaap opende zijn mond en sprak meewarig: "Dan zie ik toch liever mijn eigen krant."
Welke krant lees jij dan Jaap?

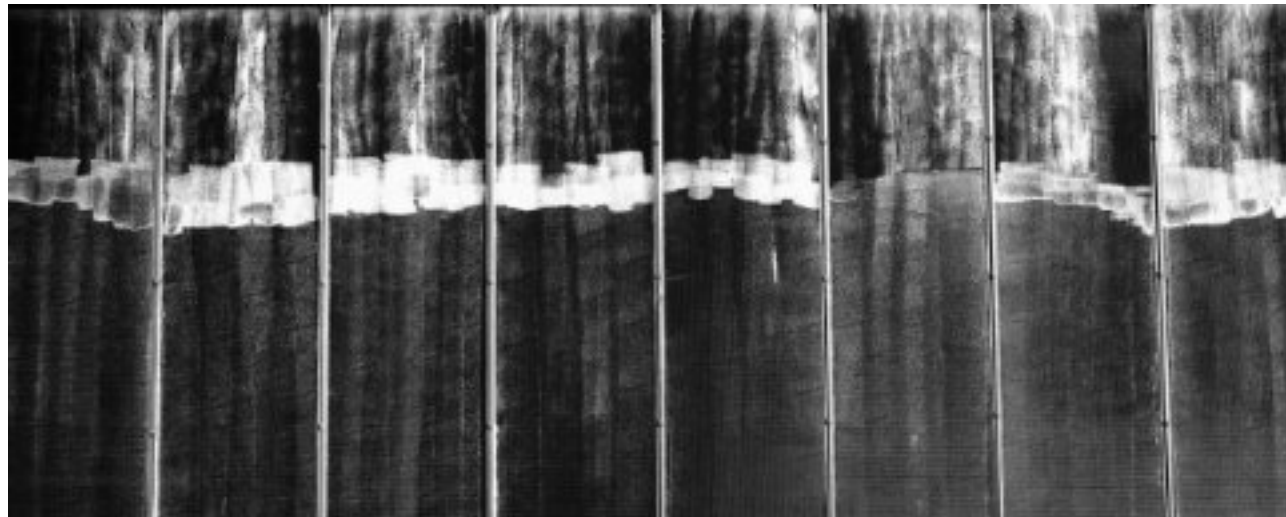
Spontaan werd zijn blik hemels toen Jaap antwoordde, op een wijze waaruit viel op te maken dat hetgeen hij te berde zou brengen als iets heel speciaals gezien moest worden, iets dat bij normale stervelingen nauwelijks voorkomt en als zodanig beschouwd dient te worden als de hoogste vorm van beschaving: "Ik lees twee kranten".

Welke kranten lees jij Jaap?

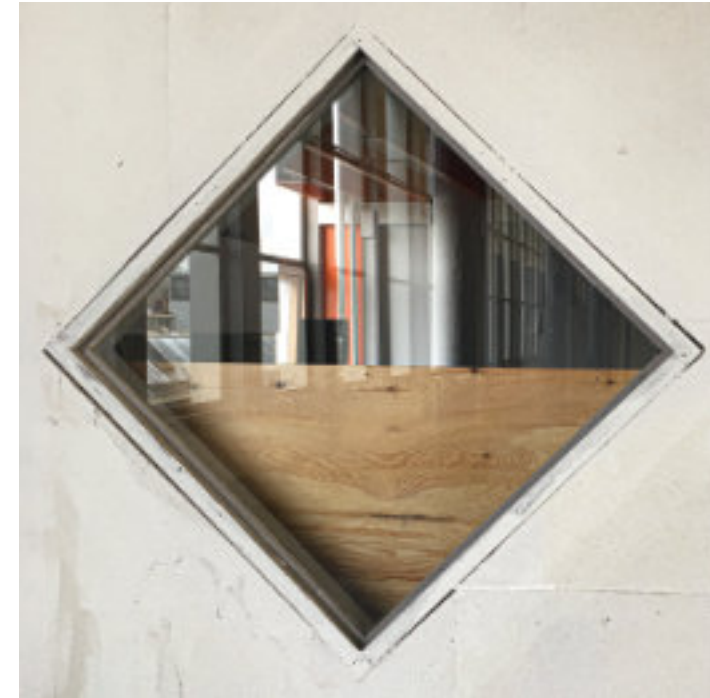
"De NRC en Trouw", antwoordde Jaap, daarbij de kring rondkijkend in de trant van 'daar heb je niet van terug.'

In welk opzicht vind je die kranten dan beter Jaap?

"Omdat er de nadruk wordt gelegd op tekst en gelukkig minder op foto's."

© FRANK DE GRAAFF

© ARIE STAM

Harmonische samensmelting

© JOKE MAARLEVELD

© JAN HEIJKOOP

© MARTIN GEUZE

Zoomen

TEKST: MARJAN LEEUWESTEIJN

Zoom. Begin dit jaar hadden velen van ons dit programma niet op de computer of er zelfs nog nooit van gehoord. Ondertussen is 'zoomen' zelfs een veelgebruikt werkwoord.

Vanaf maart dit jaar worden de clubavonden georganiseerd via dit programma; een noodgedwongen alternatief voor een zaal vol leden in het clubgebouw op maandagavond. Gemiddeld loggen er zo'n 30 leden in, een mooie opkomst.

De fotoclub zie ik niet alleen als vereniging waar ik mijn foto's kan laten zien en beoordelen, alsmede andermans foto's te bekijken en mijn mening te geven. Het sociale aspect is wat mij betreft net zo belangrijk. Even bijpraten voor aanvang van de avond, in de pauze en na afloop, al of niet met een glaasje wijn. De gesprekken gaan vanzelfsprekend vaak over fotografie, maar ook over andere dingen. Soms praat je bij over familie, vakanties of interessante tentoonstellingen.

Met dit in gedachten, zou de conclusie al snel moeten zijn dat de Zoom-avonden verre van ideaal zijn, zonder 'echt' contact. Veel mensen loggen wel wat eerder in en zo kunnen ze ook via video even bijpraten, Maar het valt me op dat dit bijpraten maar mondjesmaat gebeurt. Misschien ook niet zo vreemd, want een privégesprek zit er niet echt in; iedereen luistert mee. Het kan ook een voordeel zijn. Zo kan je iedereen vertellen over die mooie tentoonstelling of leuke foto-ervaring van de afgelopen week.

Wat me nog het meest opvalt, is dat na afloop van de avond alle portretjes van de leden in hun huiskamer, kantoor, keuken (vinden jullie het ook zo leuk om te kijken waar iedereen zit?!) binnen een minuut zijn verdwenen. Iedereen logt razendsnel uit. Napraten via Zoom is blijkbaar ook niet aantrekkelijk. Overigens zijn wij hierop geen uitzondering, ook wij loggen snel uit en klappen de Macbook weer dicht. Als een razendsnelle 'terugreis' naar huis.

Om terug te komen op mijn conclusie dat Zoom-avonden niet ideaal zijn, vanwege het ontbreken van persoonlijk contact; ik betrap me erop dat ik het toch wel fijn vind zo. Geen gehaast vanuit Rotterdam om op tijd te komen, de koffie en wijn is thuis lekkerder en na afloop weer direct thuis. De limiet van 8 personen op de club wordt ook met moeite gehaald, dus ik heb het idee dat ik niet de enige ben die er zo over denkt. Al zal ook de angst voor besmetting meespelen. Eerlijk gezegd ben ik wel blij met dit gevoel, want zoals het er nu uitziet, gaan we nog wel een poosje zo door.

Wat ik wel mis, is het thuis printen en in passe-partout zetten van foto's, het lopen naar de bok en de beleving van de afdrucken. Een mooie print geeft toch vaak een toegevoegde waarde aan de foto.

In de hoop dat we binnen niet al te lange tijd op de maandagavonden weer bij elkaar kunnen komen in het clubgebouw en genieten van prints en persoonlijk contact, ben ik er ondertussen van overtuigd dat het een mooie Zoom-winter wordt.

© COR RITMEESTER

© RUDI KLEINGELD

Liquid Light

Voor mijn foto's zoek ik naar situaties waarin het licht zo bijzonder is, dat het licht eigenlijk het onderwerp is. Licht dat bestaat bij de gratie van duisternis. In bepaalde hoedanigheden kan licht ontroeren evenals muziek dat kan doen. De eigenschappen van het licht zijn in die situaties nog belangrijker dan de objecten en/of natuurlijke elementen waarop het licht valt.

© FRED KERKHOF

'Le géant de Rotterdam'

© FRANZ HEUSER

© FRANZ HEUSER

Gedane zaken....

MAART – APRIL – MEI 2020 ... een heel bijzondere periode in de geschiedenis van Nederland en Fotoclub Zwijndrecht.

Vanaf half maart 2020 gaat Nederland in een "intelligente" Lock down van enkele weken in verband met de Corona-pandemie. Handen schudden is uit den boze, niesen en kuchen doe je in je elleboog en we houden voortaan 1,5 meter afstand tot elkaar. Iedereen moet zoveel mogelijk thuisblijven en werken. Het clubgebouw wordt op 14 maart gesloten tot het einde van het seizoen. Zo komt het jubileumjaar tot een abrupt einde.

Op 20 april wordt de eerste ZOOM-avond gehouden. 31 leden doen mee met de avond en het was fijn zoveel mensen weer eens te zien. De rest van het seizoen wordt er ook 'geZOOMd'. DGK 307 wordt in april ouderwets thuisbezorgd door enkele leden.

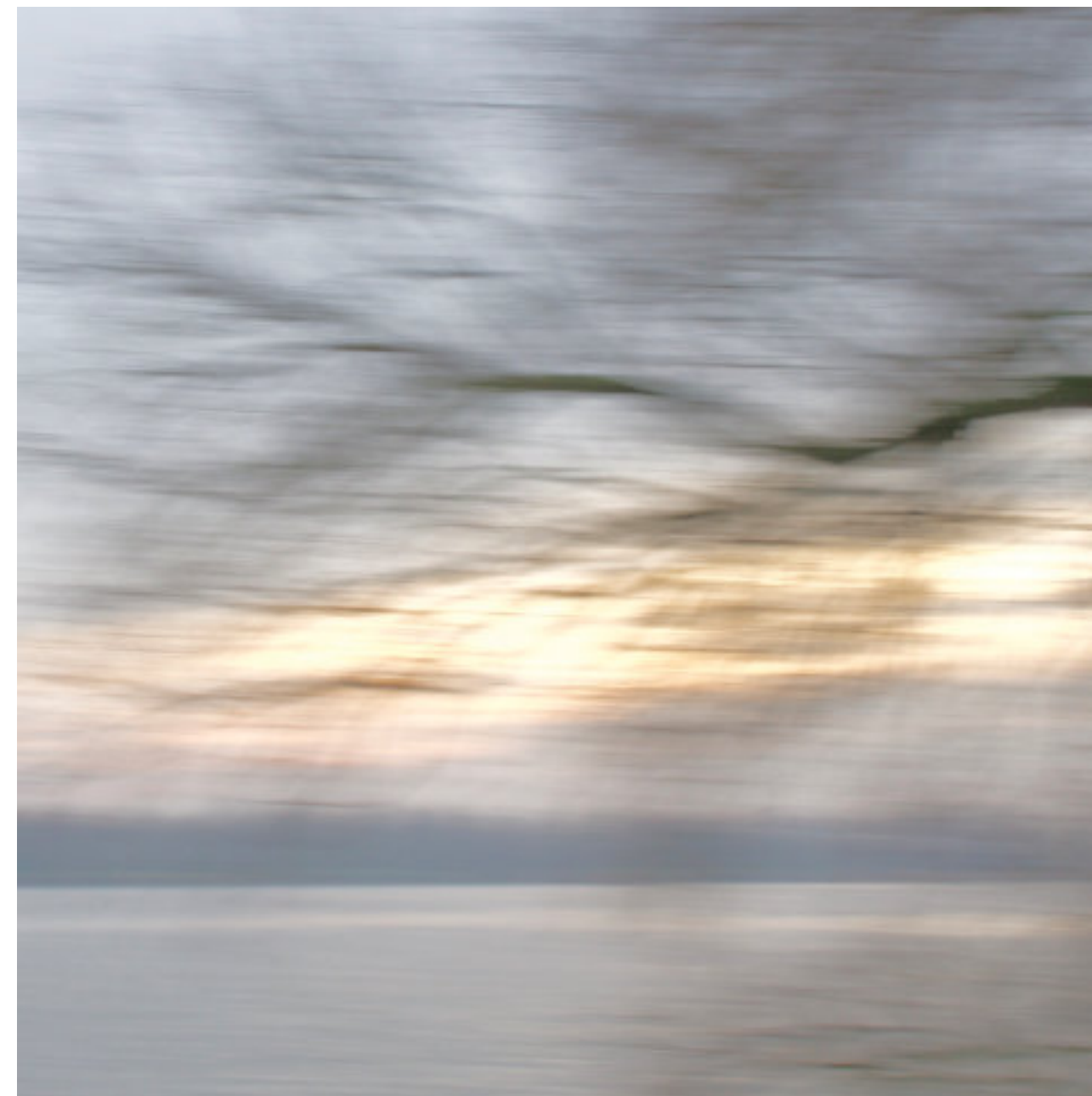
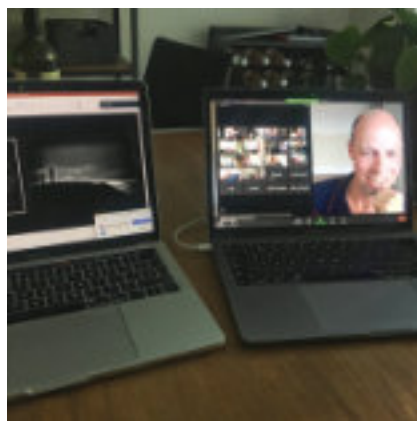
Eli Dijkers bespreekt op 25 mei vanuit Londen(!!) het jaaroverzicht via ZOOM. De ALV kan noodgedwongen niet gehouden worden en schuift op naar het volgende seizoen, zo ook de eindejaarexcursie.

Tijdens het zomerreces is de tuin gedaan en de hangcommissie heeft de muren van de club gesausd. Henk Ras heeft de ventilatie nagekeken. Het gebouw is klaar voor een nieuw seizoen inclusief 1,5 meter stickers en desinfecterende handgel.

Ondanks alles is er op 12 september een corona-proof open dag en hangt er een dubbelexpositie van Bert Bouwmeester "Kijk wat ik zag" en Sandra Reijmers "Wat IK zie". Op 14 september opent Tom Janssen via ZOOM ons nieuwe seizoen over zijn project PARADE.

De clubavonden van het 62e seizoen vinden via ZOOM plaats. Vanwege de anderhalve meter regel kunnen er circa acht leden in de zaal de avonden volgen en de rest van de leden thuis.

Er zit niets anders op tot we een punt kunnen zetten achter corona •

© TINEKE ADENEY

de grove korrel

FOToclubWIJNDRECHT